

א7. (א) לבית דין, כשהוא דן בענין שבשיפוטו, יהיו כל הסמכויות על פי סעיפים 6 ו-7 לפקודת ביוון בית המשפט², בשינויים המחוייבים.
 (ב) הודעה בכתב על קנס או מאסר שהוטלו מכוח סעיף קטן (א) תינתן מיד לנשיא בית המשפט העליון; הנשיא, או שופט אחר של בית המשפט העליון שהנשיא קבע לכך, רשאי, לאחר שזימן את הנידון אם ביקש זאת, לבטל את הקנס או המאסר או לשנותם לקולה."

זבולון המר
 שר החינוך והתרבות
 ממלא מקום שר הדתות

מנחם בגין
 ראש הממשלה

יצחק נבון
 נשיא המדינה

2 חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ג, עמ' 332.

חוק הזדמנות שווה בתעסוקה, התשמ"א — 1981 *

1. (א) לא יסרב הזקוק לעובד לקבל אדם לעבודה או לשלחו להכשרה מקצועית שהיא תנאי לקבלתו לעבודה, מחמת מינו או מחמת היותו נשוי או הורה.
 (ב) אין רואים הפליה כאשר אפיו או מהותו של התפקיד או עניני בטחון המדינה מונעים קבלתו של בן אחד המינים לעבודה הנדונה; שר העבודה והרווחה (להלן — השר) רשאי לקבוע בצו תפקידים לענין סעיף קטן זה, לאחר התייעצות בארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה ובארגונים ארציים יציגים של מעבידים שלדעת השר הם נוגעים בדבר, ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת.
2. מודעה בדבר הצעת עבודה כעובד או בדבר שליחה להכשרה מקצועית שהיא תנאי לקבלה לעבודה כעובד, בקשר לעיסוק שסעיף 1 חל לגביו, לא תפורסם ברבים אלא אם שם המשרה או תוארה צוין בה במונחים המתייחסים לשני המינים.
3. (א) השר ימנה מפקחים לענין חוק זה.
 (ב) למטרת ביצוע תפקידיו לפי חוק זה רשאי מפקח —
 (1) לדרוש מכל מעביד או מי שזקוק לעובד ומכל מגהל שהם מעסיקים או מכל אדם אחר הנוגע בדבר, להמציא לו כל מידע שבידיהם הדרוש לו לדעתו;
 (2) לאחר מתן הודעה מוקדמת — להיכנס לכל מקום עבודה ולחקור את הבעלים, המנהלים וכל אדם אחר הנוגע בדבר שבאותו מקום ולבדוק את המסמכים הנוגעים לעובדים באותו מקום.
 (ג) מפקח רשאי לרשום בפרוטוקול את תשובותיו והודעותיו של מי שהוא חקר על פי סעיף זה, ודין פרוטוקול שנרשם כאמור כדין הודעה שנרשמה בהתאם לסעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות) 1, וסעיף 3 לפקודה האמורה יחול עליו.
 (ד) לענין סעיף קטן (ב), אין אדם חייב למסור ראיה העשויה להפילו.

* נתקבל בכנסת ביום ט"ז באייר התשמ"א (20 במאי 1981); הצעת החוק פורסמה בה"ח 1525, התשמ"א, עמ' 282.
 1 חוקי א"י, כרך א', עמ' 439.

4. (א) השר ימנה מועצה ציבורית שחבריה יהיו: נציגים של משרדי הממשלה שיקבעם השר; נציגי עובדים — לאחר התייעצות בארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה; נציגי מעבידים — לאחר התייעצות בארגונים ארציים יציגים של מעבידים שלדעת השר הם נוגעים בדבר; נציגי ציבור אחרים שלדעת השר הם נוגעים בדבר.

(ב) השר או מי שהוא מינה לכך יהיה יושב ראש המועצה.

(ג) השר יקבע בתקנות את תקופת כהונתה של המועצה, סדרי עבודתה ומספר חבריה, ובלבד שמספר הנציגים של משרדי הממשלה יהיה שלוש עשיריות מחברי המועצה, וכן יהיה מספרם של נציגי העובדים ונציגי המעבידים, ומספר נציגי הציבור יהיה עשירית מחברי המועצה.

(ד) התפטר חבר המועצה, נפטר או נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו, ימנה השר אדם אחר במקומו ליתרת תקופת כהונתו, לאחר התייעצות בגוף שהמליץ על אותו חבר המועצה.

5. תפקיד המועצה לייעץ לשר בכל ענין הנוגע לביצוע חוק זה וכן בכל ענין הנוגע —
 (1) לטיפול תודעה ציבורית בכל הקשור לשוויון ההזדמנויות בתעסוקה;
 (2) ליצירת תגאים והכנת שירותים להקל על נשים את היציאה לעבודה;
 (3) לשוויון ההזדמנויות בקידום בעבודה ובשליחה להכשרה מקצועית של עובדים ועובדות במקום העבודה;
 (4) לפרסום מידע בכל ענין שבתחום תפקידה של המועצה.

תפקיד המועצה

6. (א) העובר על הוראת סעיף 1, דינו — מאסר ששה חדשים או קנס 5,000 שקלים.
 (ב) העובר על הוראת סעיף 2, דינו — קנס 2,000 שקלים, ואולם תהא זו הגנה לבאשם אם הוכיח כי הפרסום נעשה שלא מתוך כוונה להפלות בין שני המינים.

עונשין

7. נעברה עבירה לפי חוק זה בידי חבר בני אדם, רואים כאחראי לה גם כל שותף — למעט שותף מוגבל — או פקיד אחראי של אותו חבר, ואפשר להביאו לדין כאילו עבר הוא את העבירה, אם לא הוכיח שהעבירה נעשתה שלא בידיעתו או שנקט בכל האמצעים הנאותים למניעתה.

אחריות אישית בעבירות של חבר בני אדם

8. לענין חוק זה דין המדינה כדין כל אדם אחר.

דין המדינה

9. לבית דין אזורי כמשמעותו בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט—1969², תהיה סמכות יחודית לדון בכל ענין הנוגע לחוק זה.

סמכות בית הדין לעבודה

10. השר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

ביצוע ותקנות

11. האמור בחוק זה בא להוסיף על כל הוראה בחיקוק אחר ולא לגרוע ממנה.

שמירת הוראות

12. תחילתו של חוק זה ביום ו' בטבת התשמ"ב (1 בינואר 1982).

תחילה

ישראל כץ
 שר העבודה והרווחה

מנחם בגין
 ראש הממשלה

יצחק נבון
 נשיא המדינה

2 ס"ח התשכ"ט, עמ' 70.